

Ben Kuras: Naivita Západu vychází najevo. Čína už diktuje i v USA. „Neziskové“ pašeráky lidí hnát před soud!

- CZ24 News | 30. prosince 2020

„Dostali jsme se do setrvačnosti, v níž bude Západ dál chudnout a Čína bohatnout,“ říká spisovatel a publicista Benjamin Kuras ke geopolitickému vývoji, který lze očekávat v příštím roce. Naivita Západu se prý již začíná projevovat i silicím diktátem Číny v kulturních záležitostech USA. Ano, čtete správně. A co čeká v roce 2021 Evropu? Téma migrace nikam nezmizelo. „Řekové a Maďaři jsou v první linii obrany Evropy před afro-islámskou kolonizací,“ podotýká Kuras. A ukazuje něco velmi nepěkného uvnitř migračních neziskovek.

Zhruba před rokem propukla v Číně epidemie viru SARS-CoV-2. Silná slova o „potrestání Číny“, která zněla na počátku epidemie, opadla. V jakém bodu vstupuje Čína do roku 2021? Jaký vidíte mezi západními pozorovateli konsensus, pokud jde o posílení či oslabení postavení Číny ve světě v roce 2021? Jak vnímáte hospodářské a mocenské vyhlídky Číny v roce 2021?

To je hned několik otázek v jedné, začnu od konce. Člověk nemusí být ekonom, aby vnímal, že hospodářsky Čína na pandemii vydělává, zatímco ostatní svět se hroutí a zadlužuje. Mimochodem, při těch všech kalkulacích, do jak hlubokých dluhů se Západ pouští a kolik příštích generací jej bude muset splácet, mně pořád chybí informace – a v ekonomických analýzách ji nenacházím – kdo nám ten dluh poskytuje. Čili komu to všechno budeme dlužit, na jaký úrok to budeme splácet, a kdo tedy na našich dluzích celá ta budoucí desetiletí bude vydělávat.

Čína je jedna z mála zemí, které nežijí na dluh, naopak má přebytek financí na investice, které

nebude chtít nechat „zahálet“, takže na západní zadluženosti bude dál vydělávat půjčováním a investicemi (investice je taky půjčka). Dostali jsme se do setrvačnosti, v níž bude Západ dál chudnout a Čína bohatnout. To mně jen říká prostá dramatická logika. Ale právě mně ji potvrdila analýza britského institutu Centre for Economics and Business Research, podle níž Čína předstihne USA jako největší světová ekonomika už v roce 2028, o pět let dřív, než se dosud počítalo. Díky rozdílným následkům covidové pandemie, na níž Čína bohatla, zatímco Západ krachoval. Takže i kdybychom vyloučili konspirační teorii, že čínský virus byl od začátku záměrným útokem na západní ekonomiku, vychází nám, že jej Čína každopádně dokázala zatraceně dobře a rychle v útok proměnit. CEBR také propočítává krkolomné tempo čínského růstu dosavadního, od 3,6 % podíl na světové ekonomice v roce 2000, na dnešních 17,8 %.

Že s růstem hospodářským přichází i růst mocenský, je další jednoduchá dramatická logika nevyžadující velkou odbornost politologickou. A roste-li moc zemi, která vládne tvrdou totalitní rukou svému vlastnímu obyvatelstvu, s využitím všech mocenských prostředků včetně těch nekrutějších známých z historie totalitarismu, opět nás jednoduchá dramatická logika vede k jistotě, že dřív nebo později dostanou její vládcí choutky rozšířit svou moc i mimo své území. To nemusí nutně znamenat fyzické vojenské dobývání cizích území – i když ani to nelze vyloučit – postačí pohružky a ekonomické vydírání diktující politiku druhým zemím. To už se do značné míry děje.

V čem všem po celém světě Čína má své technologické prsty, se teprve začínáme dovídat, a možná se to vše ani nikdy nedovíme. Děje se to často s kolaborací mocných a vlivných západních osobností, médií či korporací, které na tom vydělávají. Ale pozor: budou vydělávat jen dotud, dokud budou k Číně uctívat, poslušní a dodržovat příkazy a zákazy čínské komunistické vlády. Čili žádný vzájemně výhodný business, jak se mnozí domnívají.

Západní konsensus se tedy nekoná, zatím se probouzejí jen zpravodajské služby několika zemí, jako anglofonní pětky a některých prozápadních zemí asijských. Nás, české Honzíky, většina našich politiků stále ujišťuje, jak to s námi Čína myslí dobře, a většina z nás by tomu možná i ráda obdivně věřila.

Čína je dnes pro Západ větším nebezpečím než Rusko, vůči němuž jsme na rozdíl od Číny stále ve střehu, třebaže se nezmůže na moc víc než hacking a fake news. Čína svými technologiemi – většinou vylepšeninami uloupených technologií západních – proniká do západních struktur ekonomických i politických.

Mezinárodně zábavné na tom je, že letos byla Čína zvolena do Rady OSN pro lidská práva UNHRC. Spolu s Ruskem, Kubou, Pákistánem a Uzbekistánem – samí vzorní dodržovatelé a ochránci lidských práv. A hned taky vydali v jednom dni sedm rezolucí proti Izraeli, které schválila masivní většina členských států.

USA, Japonsko, Austrálie a Indie vytvořily „protičínský blok“ QUAD, v USA se s požehnáním obou hlavních politických stran schválil zákon znesnadňující přístup čínských firem na americké burzy. Mnohé západní státy se brání účasti společnosti Huawei na výstavbě 5G sítí. Jak budou tyto snahy o „zadržování Číny“ pokračovat? Co by dle Vás ještě v tomto směru mělo být učiněno? A obecně, končí éra, kdy byl Si Ťin-pching na Západě přijímán víceméně korektně?

Pomalu se Západ (plus tedy prozápadní státy asijské) probouzí ke zjištění, že zatímco on vnímal vztahy s Čínou jako obchodně výhodné transakce, Čína je brala jako příležitost využít západní trh a jeho technologii k sebezpečenosti. V roce covidu vycházejí najevo informace o naivitě západních korporací domnívajících se, že na Číně bohatnou, zatímco Čína nejen bohatne na nich, ale i jim diktuje, co směřují a co ne. Jde to do takových hloubkových absurdit, jako je třeba de facto čínská

cenzura Hollywoodu, o jaké se můžeme dočíst v nedávno vydaných knihách hollywoodských producentů jako „Feeding the Dragon: Inside the Trillion Dollar Dilemma Facing Hollywood“ od Chrise Fentona. Stručně na vysvětlenou: Čína se stala největším diváckým trhem světové kinematografie a čínští komunisté Hollywoodu diktují, co smí či nesmí do svých filmů dávat, chce-li je na čínský trh prodávat. A Hollywood to poslušně dodržuje. To je větší ovlivňování americké kultury, než jaké odhaloval McCarthy za čistek hollywoodských komunistů v 50. letech minulého století.

Špehovací možnosti technologie Huawei jsou už dostatečně popsány. Nedávno se odhalilo čínské špiclování v konferenční technologii Zoom, kde její západní provozovatelé povolili čínským špionům sledovat, stíhat, nebo vypínat hovory kritizující čínskou politiku.

Doufejme, že snad není ještě tak úplně pozdě na zastavení čínského průniku do západních zemí, než se stanou neubránitelné. Bude to záviset i na tom, do jaké míry budou velké nadnárodní korporace s čínským propojením ochotny s bezpečnostními službami svých zemí spolupracovat a třeba se i uskromnit na ziscích. Čili zda si uvědomí – nebo je někdo dostatečně přísně upozorní – že by se měly z vlastizrádců přeměnit na vlastence. Nebude to snadné: snažil se o to Donald Trump a vidíme, jak dopadl.

Británie dokončila definitivní dohodu o Brexitu. Je vám podezřelé, že se z ní raduje jak Boris Johnson, tak Brusel? Kdo je vítězem této dohody? Mluví Boris Johnson pravdu, když Britům sděluje, že vyjednal všechno, co jim slíbil?

Věřím Nigelu Farageovi, jehož lze pokládat za původního autora brexitu, a jenž zůstával do konce jednání ve střehu a upozorňoval, v čem všem by ještě Boris Johnson mohl prohrát, nebo co vzdát. Krátce po dosažení dohody Farage oznámil, že „válka skončila a nastoupila historická událost, po níž Británie už nebude muset automaticky přebírat zákony EU“. A že i přes několik námitek vůči některým detailům by pro dohodu „v zásadě“ hlasoval, kdyby seděl v parlamentu. „Nepochybné je to, že získáváme zpět něco, co jsme kdysi pokládali za hodnotné, a tomu se říká demokracie a znamená to, že můžete opravdu volit lidi, kteří tvoří vaše zákony a pak i volit lidi, kteří se jich chtějí zbavit,“ ujistil nás Farage v mediálním interview.

A dá se asi věřit na závěrečné fotce z jednání i opravdové radosti ve tvářích Borise a Ursuly, vypadajících spolu jako zamilovaný pár po hezké mazlitbě.

Tím beru i já brexit za hotový a za těžkých okolností dobře upečený, a po těch čtyřletých a často trapných tahanicích s konečným oddechnutím. Bilance zisků a ztrát v konečné dohodě vypadá podle prvních analýz pro Británii tak, že ze všech handrkovaných bodů zvítězila ve 43 procentech, ustoupila v 17 procentech, a 40 procent skončilo oboustranně výhodně. Poslední ještě před Štědrým dnem nevyřešený bod – rybolov v britských vodách – vyřešila kompromisem, který zvyšuje britskou kvótu, ale nezakazuje lov ostatním členům EU.

Získala za to to nejdůležitější: Evropský soud nebude mít nad Británií žádnou jurisdikci a spory bude řešit nezávislá mezinárodní arbitráž. Británie bude mít vlastní imigrační pravidla nezávislá na EU. Británie má svobodu obchodovat s třetími zeměmi. Vzájemný obchod s trhem EU bude pokračovat bez cel a kvót, takže žádný obávaný nedostatek zboží a chaos v přístavech se nekoná. Tedy kromě takových obvyklých chaosů, jaké rádi čas od času předvádějí Francouzi naschvál Angličanům, a pak to odskáčou řidiči všech evropských zemí, kteří se Francii nemohou vyhnout, jak jsme viděli v těch několika stupidních dnech před vánocemi.

A když skotská premiérka Nicola Sturgeon znovu volá po referendu o nezávislosti Skotska, jde o reálnou hrozbu rozpadu Británie?

Ekonomové už několikrát spočítali, že kdyby se Skotsko odtrhlo, spadlo by do spodní třídy k Řecku a Portugalsku, zatímco Anglie s Walesem by se stala nejbohatším evropským státem. Mnozí Angličané si říkají, ať už to teda ti otravní Skotáci nakopnou a dají pokoj. Ostatně celé to skotské referendum je habadůra, v níž nesmějí hlasovat Skotové sídlící v Anglii. Těch je asi pětina a hlasovali by skoro všichni proti nezávislosti. Brexiová dohoda dává Skotům lepší příležitosti, než kdyby museli znovu žádat o členství v EU jako nový stát. Ti chytřejší Skotové si to dobře spočítají a bude jich zase o 5 procent víc. Historicky Skotsko na jednotě Británie vydělalo a mnozí Skotové zbohatli jako příslušníci britské správy v zámoří. Ostatně si někteří pamatujeme ceremoniál sundávání britské vlajky v Hong Kongu, prováděný skotskými vojáky v „kiltech“, tedy sukních, a jejich větrem odhalené poctivě holé zadky.

Pokud jde o postavení Borise Johnsona, tak Václav Klaus ho „odepsal“- vadí mu Johnsonovy zeleně-progresivistické tendence. Má pravdu? A jak dle Vašeho názoru Johnson obstál při současném řešení covidu? Nelze považovat tvrdé lockdowny a zákazy vycházení za „nebritské“? Jak si Johnson stojí u Angličanů, své volební báze, kterým v zásadě „zrušil Vánoce“?

Na Západě je už málo politiků, kteří by neměli „zeleně-progresivistické tendence“. Ale zkusme přece jen ještě rozlišovat mezi ekologismem jako progresivistickým politickým hnutím a skutečnou ekologií, jejímž předním proponentem je bývalý konzervativní poslanec a autor mnoha ekologických studií Zac Goldsmith, Borisův spolužák z gymnázia v Etonu. Konzervativní strana „zelenala“ už za Camerona. A ač Boris drží s velevlivnými ekologisty lajnu, rozhodně nepatří k ekofanatikům. Tímto Brexitem si určitě polepší pověst pošramocenou covidem a možná se nakonec přece jen, když už měl na kahánku, zapíše do britských politických dějin jako jeden z těch lepších premiérů. Ostatně politiků, jimž covid nepoškodil popularitu, taky moc nenajdeme.

Rusko kromě covidu letos řeší i situaci stran Alexeje Navalného, respektive kolem pokusu o jeho vraždu. Západní média zveřejnila telefonát, ve kterém ruský zpravodajský důstojník bezděčně Navalnému prozrazuje, že proti němu byl spáchán pokus o atentát. Věříte tomuto příběhu? Jak to vnímat v kontextu dostavby produktovodu Nord Stream 2, který Německo za každou cenu chce dostavět a USA mu v tom chtějí za každou cenu zabránit?

Pokusu o vraždu Navalného bych docela věřil, ale souvislost s Nord Streamem mně uniká. Ale beru na vědomí, že kdyby nijak nesouvisel, tato otázka by se takto nekladla, takže asi jsem zanedbal nějaké domácí úkoly. Snad je nebudu muset dodatečně dohánět, každý nemusí vědět všechno.

Nevládní organizace poslední dobou přitvrzují proti Řecku a Maďarsku, pokud jde o údajně „nelidské“ zacházení s uprchlíky. Bude jaro, covid snad bude na ústupu a začne opět „migrační sezóna“. Co od roku 2021 v tomto směru čekat?

Řekové a Maďaři jsou v první linii obrany Evropy před afro-islámskou kolonizací, zažívají si s tím hodně práce, nedostává se jim od ostatních Evropanů obzvlášť velké pomoci, a na mnoha případech dokazují – jako ostatně i Italové a Španělé – že nevládní organizace spolupracují s pašeráky lidí. Doufám, že nepoleví, dokud ty hlavní viníky z nevládních organizací nedostanou před soud za zločiny zvané „human trafficking“ čili obchod s lidmi a organizování ilegální imigrace.

Co Vás poslední dobou pobavilo či naštvalo?

Naštvaní už bylo letos tolik, že se stala součástí běžného mondénního života a další nestojí za zmínku.

Pobavilo mě několik anglických pubů, které na zákaz podávání alkoholických nápojů jinak než jen na

zapíjení „substantial meals“, tedy „podstatných pokrmů“ reagovaly tím, že cedulky na pivních pípách vyměnily z obvyklých značek na značku „Substantial Meal“.

Pobavila mě (stále ještě v Anglii) kampaň Yasminy Beckové proti správní radě Severního Devonu za plakát žádající, aby majitelé psů uklízeli jejich hovínka. Plakát nesl slogan „Dog fouling matters“, čili „na psích hovínkách záleží.“ Pokroková Yasmina to vzala jako znevažování hnutí Black Lives Matter, a přiměla správu Severního Devonu plakáty sundat, přesto, že správa se hájila tím, že takový smysl pro humor u nich nikdo nemá a plakáty byly vyvěšeny rok předtím, než se někdo doslechl o existenci hnutí BLM.

A tenhle patří na samý vrchol humoru absurdního. George Orwell se ocitl na indexu „ostudných kulturních osobností“ největší britské veřejné knihovny The British Library, zjistila The Orwell Society a zveřejnil The Daily Telegraph. Vysvětlení? Jeho pradědeček vlastnil otroky v Karibiku. Ale je v dobré (pardon, špatné) společnosti. Na seznamu autorů s konexí na otroctví nebo imperialismus se ocitli třeba i Lord Byron a Oscar Wilde. Nejpikantnější „ostudník“ na seznamu je básník Ted Hughes, zesnulý v roce 1998, jehož prapraprapraprapraprapraděd, narozený 1592, byl jedním z prvních kolonizátorů severní Ameriky a tudíž určitě vinen z nějakých imperialistických a rasistických zločinů.

A přidejme si k tomu nejlepší vtip roku:

Nejsenilnější, nejnudnější, nejnečitelnější a nejneschopnější prezidentský kandidát všech dob získal nejvíc hlasů ze všech dosavadních amerických prezidentů. Můžeme se s ním těšit na humorný rok.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz>